

[Anders Andersen]

lægge i forbindelse med behandlingen af disse lovforslag.

Jeg synes også, det skal siges, at vi har en række lovgivninger, som på forskellig måde inddrager en række af de værdier, som man får igennem fast ejendom eller på anden måde. Jeg tænker på arveafgiften, jeg tænker på den særlige indkomstskat. Det vil sige, at den værdi, man har noteret på formueopgørelsen for den enkelte borger, i virkeligheden kun delvis ejes af denne borger, men han beskattes alligevel igennem en større formuebeskatning på grund af sådanne opvurderinger.

Jeg skal i denne forbindelse forbigå, at man jo også må betale grundskyld af en sådan opvurdering, selv om kapitalvindingskatten på et vist tidspunkt måske inddrager en større eller mindre part af disse værdier.

Der kan altså føres mange synspunkter frem, som viser, at formuebeskatning sagligt set kan diskuteres og kan diskuteres netop i den givne situation.

Jeg må nok sige, at jeg undrede mig noget, da jeg læste ministerens lovforslag. Det samme var fremskridtspartiets ordfører inde på. Sidste gang, altså i 1973, hvor vi havde en forholdsvis begrænset stigning i ejendoms-skyldvurderingerne, da forhøjede man bundgrænsen, som det er sagt, med 50 pct. Nu, hvor vi har en mere end dobbelt så stor stigning, så kommer man og foreslår en forhøjelse på 150.000 kr., altså meget mindre procentvis og meget mindre i forhold til den værdistigning, der har fundet sted. Da vi forhøjede formuegrænsen i 1973, betød det ikke et mindre provenu. Jeg erindrer godt, at der også blev ændret ved promillerne på daværende tidspunkt, men hvis jeg husker ret, blev provenuet vist også en lille smule større, end det havde været tidligere.

Det er derfor for mig lidt forunderligt, at man med denne beskedne forhøjelse kan nå frem til det samme provenu. Jeg har også lagt mærke til de kryptiske bemærkninger på side 2 i bemærkningerne, anden spalte foroven, hvor man skriver, at den foreslåede forhøjelse til 600.000 kr. vil »modvirke« tendensen til stigningen i formueskat. Der står ikke, det vil borteliminere stigningen i formueskatten. Jeg ved ikke, om det skal ses i sammenhæng med, at det er næsten umuligt at finde ud af, hvor grænsen skal ligge for at borteliminere stigningen i formueskatten. Men der er noget, der siger mig, at den grænse, man

er nået frem til, i hvert fald ikke udligner den stigning i formueskatten, som man vil komme frem til. Og for mange, og måske ikke mindst selvstændige erhvervsdrivende, vil der ske en vældig stigning i formuebeskatningen, uden at afkastet er blevet større.

Det er derfor, de 4 partier, som har fremsat lovforslag nr. L 18, har peget på, at det kan være nødvendigt også at regulere grænsen fra de 2 mill. kr. op til 2,3 mill. kr., og at det kan være nødvendigt at se på promillerens størrelse for derved ligesom at regulere den skævhed, den urimelighed, som måske følger, hvis man alene regulerer bundgrænsen. Det er alt sammen ting, som naturligvis må gå ind i overvejelserne i det udvalgsarbejde, der skal finde sted.

Jeg vil gerne sige til skatte- og afgiftsministeren, for at han ikke skal være i tvivl, at det lovforslag, vi har fremsat, det bærer absolut ikke præg af hastværk. Det er vældig velbegrundet, at vi har brugt netop de formuleringer. Men skatte- og afgiftsministeren ved jo også, at vi ikke har embedsmandsstaben til rådighed til at foretage den kulegravning af disse ting, som kræves. Derfor har vi føjet den bemærkning ind, at disse ting må undersøges i udvalget. Der har man jo mulighed for netop at kulegrave problematikken om en kombination af bundgrænsens forhøjelse, af strækkets – jeg kan næsten kalde det proportionalstrækkets – forhøjelse og af promillerens nedsættelse, idet vi kan se på, hvordan disse virkninger vil blive over for de forskellige kategorier.

Jeg er vel klar over, at formuer, der ikke omfatter fast ejendom og derfor ikke opvurderes – det kan være kontante beløb, det kan være aktiebeholdninger, og det kan være andre ting – i så fald under alle omstændigheder vil få en lettelse, men det er vel i og for sig også rimeligt. Man taler så meget om, at opsparing rammes af inflationen; her har man altså en mulighed for at sige: ja vel, inflationen har gjort, at disse ting måske er mindre værd – i hvert fald kontante beløb er mindre værd – men de rammes til gengæld også mindre, ved at bundfradraget bliver forhøjet.

Jeg har også hæftet mig ved de andre reguleringer, der finder sted i lovforslaget i forbindelse med dødsbøbeskatningen. Det er vel alt sammen ting, der trænger til nøjere at blive analyseret i udvalget. Om disse forhø-